

CLOSTRIDIoidES DIFFICILE: ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΣΤΗ ΜΕΤΑ-ΠΑΝΔΗΜΙΚΗ ΕΠΟΧΗ ΣΕ ΟΓΚΟΛΟΓΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ

Χρυσάνθη Κόρακα¹, Ιωάννα Καργάκη¹, Φωτεινή Κουκέλη¹, Λήδα-Παρασκευή Αρσοπούλου², Γιάννης Ζερβός², Γεωργίος Κορωνάκης³, Αναστάσιος Γρίβας⁴

- 1. Νοσηλεύτρια Επιτήρησης Λοιμώξεων, Επιτροπή Νοσοκομειακών Λοιμώξεων ΓΑΟΝΑ «Ο Άγιος Σάββας»**
- 2. Βιοπαθολόγος, Μικροβιολογικό Εργ/ριο ΓΑΟΝΑ «Ο Άγιος Σάββας»**
- 3. Ειδικευόμενος Παθολογίας Β΄ Παθολογικό - Ογκολογικό Τμήμα ΓΑΟΝΑ «Ο Άγιος Σάββας»**
- 4. Ογκολόγος, Β΄ Παθολογικό - Ογκολογικό Τμήμα ΓΑΟΝΑ «Ο Άγιος Σάββας»**

Εισαγωγή: Το *Clostridioides difficile* είναι ένα Gram (+) αναερόβιο, σπορογόνο βακτήριο που αποτελεί σημαντική απειλή για τη δημόσια υγεία, παρουσιάζοντας μεγαλύτερη επίπτωση και θνητότητα σε ογκολογικούς ασθενείς. Η σύνδεση λοιμώξεων με μακροχρόνιες ή ημερήσιες νοσηλείες αποτελεί ιδιαίτερο προβληματισμό στο πλαίσιο ενός ογκολογικού νοσοκομείου.

Σκοπός: Διερεύνηση παρατηρούμενης αύξησης περιστατικών *Clostridioides Difficile* το 1ο εξάμηνο του 2023 συγκριτικά με το 1ο εξάμηνο του 2022.

Υλικό και Μέθοδοι: Ως κρούσμα ορίστηκε: νοσηλευόμενος ασθενής εκτός ΜΕΘ με εργαστηριακά επιβεβαιωμένη παρουσία τοξινών *Clostridioides difficile* σε δείγμα κοπράνων έως 30/06/2023. Έγινε σύγκριση με το αντίστοιχο χρονικό διάστημα του 2022. Επιπρόσθετα, έγινε επιδημιολογικός χαρακτηρισμός της σύνδεσης των κρουσμάτων με το νοσοκομείο ή την κοινότητα και καταγράφηκαν παράγοντες κινδύνου για την ανάπτυξη λοίμωξης.

Αποτελέσματα: Το 1ο εξάμηνο του 2023 καταγράφηκαν 19 κρούσματα. Η επίπτωση ανήλθε σε 0,618/1000 ασθενο-ημέρες το 1ο εξάμηνο του 2023 συγκριτικά με 0,202/1000 ασθενο-ημέρες το 1ο εξάμηνο του 2022 (αύξηση 205%). Ως νοσοκομειακά χαρακτηρίστηκαν 7 περιστατικά (36,84%), της κοινότητας -συνδεδεμένα με το νοσοκομείο- 5 περιστατικά (26,32%) και της κοινότητας 7 (36,84%) -εκ των οποίων 6 είχαν πρόσφατο ιστορικό ημερήσιας νοσηλείας. Οι λοιποί παράγοντες κινδύνου αποτυπώνουν εικόνα συμβατή με τα βιβλιογραφικά δεδομένα.

Συμπεράσματα: Η αύξηση λοιμώξεων από *Clostridioides difficile* εγείρει τον προβληματισμό για πιθανή ανάγκη διαφοροποίησης οδηγιών για τη διαχείριση περιστατικών στα πλαίσια ελέγχου διασποράς, ειδικά σε χώρους νοσηλείας ασθενών υψηλού κινδύνου, ανεξάρτητα από το χρόνο παραμονής τους στο σύστημα υγείας. Τίθενται επίσης ερωτήματα συσχέτισης των περιστατικών με την αυξημένη χρήση αντιβιοτικών και άλλων θεραπευτικών και συμπεριφορικών αλλαγών την παρελθούσα πανδημική περίοδο.